

Manageri și specialiști

Cerințe actuale pentru personalul de logistică

Încă de la începuturile activității instituției militare românești au existat câteva profesii care au avut în centrul preocupărilor satisfacerea nevoilor de hrană, de echipare, de odihnă. Astfel, clucerul era cel care răspundea de toate produsele care se primeau și se distribuiau la curtea domnească; jitnicerul era cel care răspundea de strângerea, păstrarea și distribuirea cerealelor, slugerul avea misiunea de a aproviziona și distribui carnea; pitarul răspundea de prepararea și distribuirea zilnică a pâinii; marele stolnic se îngrijea de prepararea și distribuirea hranei; paharnicul se îngrijea de asigurarea băuturii etc.

Schimbările profunde intervenite în evoluția societății, deci și a instituției militare, au dus la apariția unor sarcini și responsabilități mai complexe, determinând astfel adaptarea structurilor de logistică la cerințele impuse de activitatea practică.

După 1989 s-a deschis o nouă perspectivă în dezvoltarea democratică a României. Deși riscul producerii unor conflicte în zona țării noastre a scăzut considerabil, au luat amploare fenomenele destabilizatoare la nivel statal.

În calitatea sa de stat de drept, România acordă menținerii ordinii publice interne o atenție deosebită bazată pe legi și reglementări comparabile cu cele aplicate în țări cu tradiție democratică.

Jandarmeria este chemată din ce în ce mai mult să participe la contracararea acțiunilor antistatale și anticonstituționale, încredințându-i-se executarea unor misiuni de acest fel, precum și gestionarea efectivelor angrenate.

Jandarmul luptător pus să apere ordinea publică are nevoie, pentru a trăi, de hrană, îmbrăcăminte, medicamente, condiții de cazare; pentru a se deplasa, are nevoie de mijloace adecvate de transport, și implicit, de carburanții și lubrifianții necesari, iar pentru a se instrui și a lupta, are nevoie de echipamente și mijloace performante de acțiune, mijloace de legătură, poligoane de antrenament etc. Dacă la toate acestea se adaugă activități de asistență medicală, tehnică, juridică, recreere și de altă natură, înțelegem de ce este nevoie de importante resurse materiale și financiare.

Toate aceste nevoi ale luptătorului au un rol hotărâtor în desfășurarea cu succes a acțiunilor, indiferent de amploarea lor.

O bună perioadă de timp logistica a fost considerată de unii conducători ca fiind o activitate minoră. De multe ori munca celui de la logistică sau chiar lucrătorul respectiv au fost desconsiderate, însă nu cred că în condițiile actuale poți să mergi la „luptă” în „costumul lui Adam” și să te „bați” cu pietre. Se simte din ce în ce mai mult nevoia de sprijin logistic și acest lucru se întâmplă nu numai în structurile militare ci și în cele civile.

În condițiile actuale, de restricție bugetară, personalul care încadrează compartimentele de logistică a trebuit să-și exploateze la maximum cunoștințele de specialitate, capacitățile de manager, imaginația și creativitatea. A fost nevoie de calitățile de buni gospodari, de dragostea față de muncă și față de profesia aleasă și mai ales de

Federal Reserve

respect față de cei asupra cărora se răsfrânge activitatea desfășurată. În mediul în care își desfășoară activitatea personalul de logistică au loc permanent schimbări importante de care trebuie să se țină cont.

Amintim aici:

- ❖ creșterea gradului de incertitudine în ceea ce privește furnizorii, ca urmare a dispariției acelor repartiții care ne asigurau aproape întreg necesarul de bunuri. Furnizorii actuali preferă parteneri buni platnici, iar unitățile militare, în ultimii ani, nu au mai constituit un beneficiar stabil sau preferat, credibilitatea lor fiind într-o continuă scădere;
- ❖ creșterea numărului de agenți economici care încearcă să pătrundă pe piața unităților militare cu produse de o calitate îndoielnică, mizând pe faptul că nu există un personal de specialitate suficient de pregătit în domeniul calității;
- ❖ gradul de instabilitate a prețurilor de pe piață și caracterul limitat al resurselor financiare alocate unităților militare duc la creșterea răspunderii personalului de logistică însărcinat cu studierea pieței, negocierea prealabilă, lansarea comenzilor și încheierea contractelor;
- ❖ schimbările continue din legislație obligă personalul de specialitate la o documentare continuă care să prevină situațiile de aflare în afara legii;
- ❖ dinamica misiunilor și a efectivelor presupune stabilirea unei strategii clare privind aprovizionarea unităților, estimarea și calcularea corectă a necesarului și consumului de materiale și implicit de fonduri;
- ❖ alinierea actelor normative interne la legislația de stat și la cea a Comunității Europene în multe domenii de activitate impune personalului de logistică însușirea unor cunoștințe în domenii noi cum ar fi cele de financiar-contabilitate, marketing, construcții, merceologie, juridic, protecția mediului, instalații, fiscalitate, electricitate, utilizarea tehnicii de calcul, calitatea produselor, serviciilor și lucrărilor, control financiar etc.

După cum se poate observa, domeniile în care trebuie să fie pregătit personalul de logistică sunt diversificate și numeroase.

Se pot pune întrebările „până unde trebuie să meargă pregătirea lui?“, „din câte domenii trebuie să acumuleze cunoștințe acest om?“, „este el suficient de motivat?“, „este el preocupat de propria perfecționare?“, „este el promovat conform rezultatelor muncii desfășurate și răspunderii pe care o are?“, „care ar fi locul și rolul personalului de logistică în viitorul apropiat?“, îi putem cere celui de la logistică să se „descurce“ pentru a rezolva problema „x“ sau problema „y“?.

Desigur toate sarcinile logisticii nu pot fi duse la îndeplinire fără un buget, fără o colaborare cu celelalte compartimente și în special cu cel financiar-contabil. Situațiile complexe specifice perioadei actuale pot fi rezolvate numai printr-o transparență totală a activității, prin efortul comun al celor cu atribuții pe această direcție, printr-o solidă pregătire și printr-un sprijin efectiv din partea factorilor de decizie din unitate.

Mica „roțiță“ din „angrenaj“ pe care o reprezintă logistica într-o unitate trebuie să-și capete locul și atenția pe care le merită. Ea este obligatorie pentru o instituție militară; este elementul vital pentru reușita acțiunilor militare. Pentru nici o misiune nu pot fi întocmite planuri, nu se asigură optimism, moral ridicat și capacitate de luptă fără a avea un sprijin logistic corespunzător.

Nu dorim să se facă și la noi ceea ce făcea Napoleon, numind în funcții logistice pe cei mai buni militari și dându-le puteri mai mari decât ale șefului de stat major, ci dorim să ni se acorde cel puțin aceeași atenție. Este momentul să se înțeleagă că logistica este secretul succesului managerial.

Tiberiu Berechet